

ИЗТОЧНА МИСЪЛЪ

СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ
за просвѣта, родолюбие и народни правдини

Списва се отъ Б. Д. Генчевъ.
Броя 2 лева

Год. абонаментъ 100 лева
Обявления 2:50 лева на кв. см.
Броя 2 лева

ВНАСЯНЕ НА ДЪРЖ. БЮДЖЕТЪ въ Народното събрание.

Най-после се свърши го-
лѣмата и тежка работа
— изработването въ оконча-
телна форма на държавния
бюджетъ. Законопроектътъ
в приетъ отъ Министерския
съветъ и изпратенъ въ дър-
жавната печатница за от-
печатване. Въ скоро време
прочее, ще се започнатъ де-
батитъ по него.

Съ намаленията, които е
направилъ министерскиятъ
ответъ, тоя бюджетъ достига
цифрата 5,200,000,000 лв.,
като въ него сж предвидени
лихвитъ и погашенията сре-
щу разрешенитъ отъ финан-
совия комитетъ бонове, кои-
то ще сѫ пласиратъ посте-
пенно презъ идната финан-
сова година, а сжщо сж вклю-
чени и разходите за запа-
зенитъ технически служби
на престаналитъ да функ-
циониратъ окръжни съвети.

Като се вземе предвидъ, че
миналогодишния бюджетъ е
билъ 6 милиярда, ясно е че
съкращаванията, които сж
направени за тази година сж
извънредно голѣми. Въ тоя
бюджетъ не влиза онзи на
М. вото на желѣзницитъ и
полицитъ, който е отдѣленъ.

Като решителенъ факторъ
при намаляването на бюд-
жета е билъ безспорно на-
тиска, който е опражнилъ
при последната женева сре-
ща финансовия комитетъ въ-
рху правителството за нама-
ление на държавнитъ разхо-
ди и увеличение на държав-
нитъ приходи.

Както се вижда отъ изъв-
ленията на министъръ пред-
седателя, мѣнотията съ
която е имало да се справя
правителството е извънред-
но голѣма. Не трѣбва да се
забравя, че по отношение на
материалнитъ разходи на-
маленията не трѣбва да пре-
скачатъ даденъ минимумъ,
защото иначе се рискува да
се предизвикатъ вреди, кои-
то ще спратъ или ще дезор-
ганизируютъ нѣкои отъ функ-
циитъ на държавата.

По отношение намалява-
нето на чиновническитъ за-
плати ще трѣбва да се каже
сжщото. Преди всичко, онзи
заплати, които могатъ да
търпятъ едно понижение (го-
воримъ за добре платенитъ
чиновници) сж толкова мал-
ко, че направенитъ отъ тѣхъ
економии сж почти безъ значе-
ние въ бюджетно отношение.
А заплатитъ на голѣмата
маса отъ чиновницитъ сж
така близко до екзистенци-
минимума, че едно по-чувст-
вително намаление не би мо-
гло да не се отрази демора-
лизиращо върху чиновниче-
ската сръзда и по тоя начинъ,
да се нанесе мжчно поправи-
ми щети на държавния апа-
ратъ.

Сжщо така е една твърде
трудна работа и така мно-
го препоръчаното намале-
ние на чиновническия персо-
налъ. На пръвъ погледъ това
съкращение изглежда твърде
лесно, особено като се сочатъ
като примѣръ сравнително
малкото процентно число
на чиновницитъ въ западна
Европа. Не трѣбва да се за-
бравя, че условията тамъ сж
съвсемъ различни: гжстота
на населението, съобщителни
сръдства, уредени държавни
и частни стопанства, високо
гражданско сознание и т. н.
Разбира се, въпреки това, се
пакъ би могло да се постиг-
не нѣщо въ това отношение,
но за това трѣбва да се смѣ-
ни цѣлата чиновническа ор-
ганизационна система, а то-
ва не може да стане съ единъ
заматъ.

Вънъ отъ това, въпроса е
не само отъ бюджетно зна-
чение, а и отъ социално: из-
вънредно голема маса хора на
улицата въ едно такова мжч-
но време, не може да не се
отрази болезнено на и безъ
това разпространенъ социаленъ
редъ въ страната.

Отъ всичко това се вижда,
колко много труденъ е въ-
проса съ уреждането на бюд-
жетътъ.

Организиране на занаятчий- ския кредитъ

Управителниятъ съветъ на
Кооперативната банка е изра-
ботилъ вече правилникъ на за-
наятчийско-стопанския отдѣлъ
при банката. Той съдържа: Ор-
ганизация на службата по до-
ставката и пласмента на занаят-
чийски издѣлия, организация
на специалния занаятчийски кре-
дитъ; организиране, съгласно
закона, на специалнитъ сръд-
ства на занаятчийския фондъ.
Очаква се държавата да даде
специална субсидия за занаят-
чийския фондъ, макаръ и въ
минимални размѣри.

До края на седмицата, както
ни се зяви, се свиква на засе-
дание занаятчийскиятъ съветъ,
за да разиска по правилника.

По застраховката срещу по-
жаръ сжщо се изработва спе-
циаленъ правилникъ. Проекти-
ра се да бждатъ застраховани
всички държавни, общински и
обществени сгради. За обсъж-
дане на въпроса за издѣждане
на правилника ще бжде свиканъ
съветъ отъ вещи лица, които
ще определятъ точно съдър-
жанието му.

Вѣроятно къмъ началото на
септемврий застрахователната
служба ще започне да дейст-
вува. Занаятчийско-стопански-
ятъ отдѣлъ, обаче ще бжде от-
критъ много по-рано.

Читалищното дѣло

Споредъ отчетъ на Върхов-
ния читалищенъ съюзъ, презъ
1932 год. сж основани нови 29
читалища въ Царството, които
заедно съ съществуващитъ 2441
ставатъ всичко 2470; отъ тѣхъ
12 сж престанали да същест-
вуватъ или къмъ 1 януарий
1933 г. всичко въ страната има
2452 читалища. Отъ тѣхъ 1463
читалища сж обединени въ съ-
юзъ или съюза има прирѣстъ
отъ 95 читалища въ сравнение
съ тия презъ 1931 г. Отъ тѣхъ
83 читалища градски и 1208
селски. Върховниятъ читали-
щенъ съюзъ обединява къмъ 1
януарий н. г. 14 окръжни чи-
талищни съюзи и 53 околийски
читалищни съюзи.

Презъ 1932 г. има новоосно-
вани 9 околийски читалищни
съюзи, което показва голѣмия
интересъ, проявенъ отъ чита-
лищнитъ деятели въ провин-
цията.

Въ тоя моментъ около 900
читалища сж вънъ отъ съюза.

Четете и разпростра-
нявайте вестникъ
„Источна Мисълъ“

ЗЛОБОДНЕВНИ БЕЛЕЖКИ.

Крайно време е!

Отъ нѣколко вече години,
Варненската организация на Де-
мократическата партия — оная
къмъ която сериозното Варнен-
ско гражданство питаеше сим-
патии и възлагаше голѣми на-
дежди за творчество — прежи-
въва остра криза и вече се е
отило до тамъ, че не само не
се търси лѣкъ на това болез-
нено състояние, но дори се пра-
ви всичко за влошаването на
състоянието ѝ.

Една партия като демократи-
ческата, която е дала на Бъл-
гария свѣтли дати въ миналото,
каквито сж 1885 год., Съедине-
нието, Независимостта и пр.,
Партия създадена отъ честни
и даровити български синове,
като покойнитъ: П. Каравеловъ,
Тр. Китанчевъ, Ал. Константи-
новъ, Белиновъ, Д-ръ Орахо-
вацъ, Мих. Такевъ, Никола Кж-
невъ, Никола Мирски, Ив. Си-
меоновъ, Адамъ Нейчевъ и пле-
ада още обществени труженици
и предводена сега отъ хора
като Ал. Малиновъ, Н. Муша-
новъ и др., не бива да бжде
оставена да линее отъ вътреш-
ни язви и съ това да губи мощъ
и инициатива, качества отъ кои-
то въ тия трудни времена на-
рода ни се тѣй много нуждае.

Нѣма културно начинание въ
Варна, което да не е дѣло на
демократическата партия кога-
то тя е имала управлението.

Това Варненци добре знаятъ
и поради това именно, листата
на демократическата партия съ-
бра почти една четвъртъ отъ
гласовѣтъ при избора за общ.
съветници, надявайки се, че мла-
дитъ демократи ще следватъ
дѣлата на своитъ предшестве-
ници.

Вмѣсто това обаче, Варнен-
ското гражданство стана нево-
ленъ свидетел на разпри и раз-

двоения, както въ организаци-
ята, тѣй и въ групата общин-
ски съветници.

Това не ще съмнение, дойде
да спъне всѣкаквито полезни
мероприятия, каквито органи-
зация и общинска управа си
бѣха турили за целъ да реали-
зиратъ.

За никого вече не е тайна, че
тия разпри и раздвоявания, твър-
де много допринесоха за да поч-
не да губи въра гражданството
вече въ демократитъ. Не рѣд-
ко сж вече и случайтъ, щото
и дългогодишни съмишленици
на тази партия, които сж я след-
вали и проагитирвали безъ всѣ-
какъв личенъ интересъ, днесъ
да охладняватъ и да ставатъ
дори нейни противници.

А това вече е предвестие на
страшни бжднини.

Това ще рече, че косвено се
помага на крайнитъ дѣсни и
лѣви елементи у насъ.

Ние знаемъ, че не сж тѣй
голѣми и сждбоносни причини-
тъ за вътрешнитъ борби въ де-
мократ. партия въ Варна, за да
не може да се постигне едно
искрено разбирателство въ нея,
което се налага да стане частъ
по-скоро и поради това, апели-
раме за високоото съзнание на
първитъ хора отъ тази партия
за частъ по-скорошно разбира-
телство, за да се заработи за
интереситъ на народъ, държа-
ва и градъ, така както завеща-
ха партийнитъ творци.

Не стане ли това, нищо не
оправдава водачитъ отъ враж-
даващитъ два лагера за опас-
нитъ послѣствия, а напротивъ,
всичко би оправдало реализи-
рането на една идея за стаби-
лизиране на организацията безъ
заинтересованитъ въ междусо-
бицата лица.

Крайно време е!
Маркизь Пелерини.

СТОПАНСКИТЪ КОМИТЕТИ И ПОПУЛЯРНИТЪ БАНКИ.

Съ целъ да се подпомогне и
улесни българското занаятчий-
ство, Централната кооперативна
банка въ редъ окръжни бѣ
препоръчала на популярнитъ
банки да образуватъ коопера-
тивни стопански комитети, кои-
то да се поставятъ напълно въ
услугитъ на занаятчиитъ. Меж-
ду друго, тия комитети си по-
ставятъ и редъ стопански ини-
циативи съ огледъ на същест-
вуващитъ условия и възмож-
ности.

Съ задоволство трѣбва да се
отбележи, че първа Варненска-
та популярна банка учреди та-
къвъ стопански комитетъ, въ
състава на който влизатъ не
само представители на самитъ
занаятчийски кооперации, — но
и видни мѣстни кооперативни
деятели. Началото е турнато и
то може само да ни радва, за-
щото взаимното сътрудничество
между отдѣлнитъ кооперативни
организации и мѣстната попу-
лярна банка се отдавна желае-
ше. Такава координирана дей-

ность се налага особено за
днешния моментъ на затрудне-
на стопанска дейность.

Само по този пжтъ популяр-
нитъ банки ще могатъ най-це-
лесобразно и най-резултатно
да проявятъ своитъ инициативи,
изпълнявайки предназначението
си: покрай прѣката си кредитна
дейность, да бждатъ разсадни-
ци на просвѣта и култура, да
напжтствуватъ стопански и тех-
нически занаятчийскитъ коопе-
рации, да имъ оказватъ все-
странното си съдействие и пр.
и пр. Съ учредяването на тия
комитети задачата на Б. ц. к.
банка ще се улесни значително.
Такива кооперативни стопан-
ски комитети сж на пжтъ да
бждатъ уредени и въ други
популярни банки. Желателно
би било, обаче, никоя популяр-
на банка да не остане безъ
такъвъ комитетъ, който ще
изиграе своята голѣма роля въ
изграждане занаятчийското ко-
оперативно строителство у насъ.

Н. С.

Българска Народна Банка ВАРНЕНСКИ КЛОНЪ

Известява, че дава подъ наемъ магазинъ
№ 2, 3, 4, 8, 11, отъ хангаритъ на Българскитъ
Публични влагалища, находящи се на Варнен-
ското пристанище. Справка при адвоката.

Недѣля, 21 того се открива Карнацария - Ресторантъ - Пивница
„ЧИЧО“ на бул. Сливница.

Б. Д. Генчевъ.

Дѣдо Косю Съртовченина.

Руско-Турската война завари, Богъ да го прости Дѣдо Косю, комай стигналъ вече ергентъ и като всѣко младо, неизтъря родолюбивата Косюва душа и той, като дойдоха казацитѣ, трѣгна съ тѣхъ и ги следва чакъ до Ески Зара. Отъ тогава бѣха минали вече четиридесетъ години, презъ които много радости и скърби изживя Дѣдо Косю, но наученитѣ казашки лакардии той не забрави до гробъ. Загубило се шиле отъ дѣдо Косювата сая, другъ да е ще се затюхка, завайка, ще гълчи... а нашъ Дѣдо Косю ще се позахили малко, ще свали калпакъ и прекара ржка презъ побѣлялата си коса пѣкъ ще рече: „Ничево... Руски не боятъ!“

Нѣвага ще му догневей нѣщо на нѣкого и като го поизгледа криво, криво, ще му хвърли едно „наплюватъ суркинъ синъ, убирай себя“, и съ това Дѣдо Косю се чувствуваще удовлетворенъ напълно вече.

Добра душа бѣше рахметлията!

А пѣкъ за мухабети!.. Малел!.. Малел!..

Ще заколи единъ мисирекъ, ще наточи два котела вино, че като ще събере все отборъ кафадари... че чакъ дорде пѣтли пропѣятъ.

Пѣкъ като ще викне да запѣе: Дѣвушка на пазаръ хадила,

На пазаръ хадила рибка по-купила...

Рибка... Рибка... Рибка мила е мая!..

Ей такъвъ единъ веселякъ бѣше, ама дето се е рекло — добъръ човѣкъ зло пати!

Пѣкъ то, като влезе, злото въ една кѣща — мѣчно излиза вече.

Презъ голѣмата война, Дѣдо Косю загуби двама левентъ сина, а накрая на войната — легна и вече не стана и добрата му бабичка — Баба Ангелина.

Слаан попари сиромаша Дѣдо Косю... Отъ едни сюроя челядъ, остана му само най-малкия синъ Петко и той бѣше войникъ отъ канавоя въ София.

Мжка черна и тежка налегна клетника Дѣдо Косю. Ни въ кѣщи го свѣрта, ни въ селския дюкянъ го побира и току захвана презъ денъ презъ два да се свлича въ касабата, да търси разтуха между приятели.

Даль му бѣше Богъ на Дѣда Косю и имотецъ и стокица, пѣкъ и малко парици, които държеше въ касабата у стария си приятель еврейна Сарафъ Барухъ.

Старо приятелство свързваше тия двама старци.

Едно време на младини, Дѣдо Косю си е билъ сетенъ сиромашъ, но сарафъ Барухъ открива въ него честна душа и започва да го подкрепва отначало съ малко, а по-сетне — съ повече и тѣй-тѣй, Дѣдо Косю стана имотенъ човѣкъ, изплати се до копейка на Баруха и скѣта нѣкоя и друга желтичка за черни дни.

Знаеше сарафъ Барухъ мжката на приятеля си, ала що можеше да стори той. Не е нѣщо като да може съ пари да се оправи — че да му помогне.

Мълчеливо се срещаха въ касабата тия двама вѣрни другари, мълчеливо се почерпваха съ ракийца и толкова...

Тѣй мина цѣла една година. Единъ денъ дойде Дѣдо Косю въ сарафницата на Баруха, поиска седемъ пендара, шестъ махмудии и четири рубета за нанизъ и десетъ хиляди лева каймета.

— Хаиръ ола бѣ Съртовалж, го подкачи дѣдо Барухъ...

— Чулъ те Господъ Барухъ... Петко се върна отъ служба и отъ шоплука невѣста довелъ. Намѣрили се въ София и сега сме сватбари... За горната недѣля буюрь. Калеска ще ти пратя махсуръ.

Тази новина зарадва и дѣдо Баруха, зеръ приятеля му дѣдо Косю ще се поразуши малко покрай младитѣ.

На сватбата Дѣдо Барухъ бѣше, дето се дума, втори свекъръ. Булката ченъзъ нѣмаше, но туй не кусуреше.

Както що си му е реда и както мяза за човѣкъ като Дѣдо Косю Съртовченина — човѣкъ познатъ и прочутъ изъ цѣлия Съртъ, изкараха голѣма и шенъ сватба.

Сарафъ Барухъ дари булката съ златни обици.

Бѣше що бѣше, но едва минаха три-четири месеца отъ сватбата, булката взе да си показва рогата. На нива не ходи... тъкано не носи, зеръ отъ малка все въ София все при голѣмци седѣла слугиня... въ село я несвѣрта... че комай като чели въ кѣщи вода извира, та все по комшии... все по хавадизи... и зѣртъ-пѣртъ току задиря Петка кажи-речи всѣки пазаренъ денъ, да я води въ касабата и масрафитѣ трѣгнаха, че края имъ се не види!

Търпя малка Дѣдо Косю, ала неизтъря и сѣлча веднѣжъ сина си Петка.

Бре че като отвори уста онази ми ти кукона — булката... Бре... бре... бре!..

Че като надума на горкия старецъ една кола все врѣли-некипели.

И отъ тогава, старика вече уста не отвори, а и булката не го погледна.

Хамбара се изпразни до зрънце; шилитата и телцитѣ ги откараха касанитѣ; продава Петко и на булката примѣни граждански купува и по разходки я води. Свършиха се и скѣтанитѣ при Сарафъ-Баруха отъ Дѣда Косю парици.

А младитѣ — дай тейко!

И като продума че нѣма, едва що го не бѣхтахъ...

Отъ тогизъ вече го и непогледнаха.

Ще дойде празникъ, че я да се разшега булката да му даде препрани дрехи, че да иде и той като старъ човѣкъ на черква да припали свещица за душитѣ на, Богъ да ги прости, два левентъ сина и свидната му Баба Ангелина... Хичъ биле, като че ли той не имъ е тейко.

Мжка му падна сиромашъ Дѣда Косю и взе да не му се влиза въ кѣщи. Взе да прекарва ношитѣ ту въ саята, ту въ колибата на пчелина и одрипавя, а нѣма кой да се угади за него.

Не даде Богъ бари внуче да се намѣри, че да си седне булката малко на парцалитѣ.

Единъ денъ донесоха призовка за свидетелъ на Дѣда Косю по некаква комшийска давия и подиръ нѣкой другъ денъ, срамъ

не срамъ отъ дрипитѣ си, отиде въ касабата.

Като чели за инатъ, най-напредъ изкочи предъ очитѣ му тамъ Сарафъ Барухъ.

— Какво е това отъ тебе бѣ Съртовалж? Замѣзълъ си на циганинъ и вече година никакъвъ се не виждашъ, го сѣлча той.

Забигледъ въ земята Дѣдо Косю и току потекоха отъ старитѣ му очи сълзи.

Разбра Дѣдо Барухъ, каква ще е работата, и го повлече съ себе си къмъ дюкяна си.

Тамъ дълго той го разпитва и накрай му даде този насаадъ:

— Ти си честенъ човѣкъ старий ми приятелю, и на тебъ трѣбва да се помогне. Вземи тѣзи сто златни напалеона и колчемъ се приберешъ да ношувашъ, раздрѣнквай ги да ги броишъ, та да угадять въ кѣщи че имашъ пари. Паритѣ ще ми донесешъ назадъ подиръ Димитровденъ.

— Недей кафадаръ, замоли дѣдо Косю, ще ме налегнатъ да ми ги взематъ, че сетне какво ще думамъ на тебе...

— Ти мене слушай и небой се. Накрая и тѣй стана.

Угади Дѣдо Косювата булка, че той жѣлтички раздрѣнка и току взе да се присламча да го понаглежда, докато захвана да го прибира въ кѣщи да спи, да го пере и да го изкѣрпва, а заедно съ това и да го следи за парицитѣ.

Тѣй мина Димитровденъ и безъ никой да угади, Сарафъ Баруховитѣ сто напалеона си отидохо на мѣстото.

А булката, като не чуваше вече да дрънкатъ жѣлтичитѣ, взе да придумва Петка, че стария ги е закопалъ нѣкъде, та да го следи.

Тѣй мина и зимата, а съ пукването на пролѣтата, клетия Дѣдо Косю зѣвори очи за винаги.

При тази вестъ, сарафъ Барухъ оплака стария си приятель, а Петка повика да му каже че знаелъ ужъ за Дѣдо Косювитѣ парици, че сж закопани въ градината.

Запретнаха се и Петко и булката, копахъ и обѣрнаха цѣлата градина да търсятъ паритѣ и като не намѣриха нищо, отидоха и двамата при сарафъ Баруха да се съветватъ како да правятъ.

— Ако копайте всѣка година градината, ще намѣрите паритѣ, бѣ ироничния отговоръ, който сарафъ Барухъ имъ даде.

Управителъ на Б. Н. Банка се завърна

Г-нъ м-ръ Стефановъ за неговата мисия

Управителъ на Б. Н. банка г. Момчиловъ се завърна отъ чужбина. Запитанъ за неговата мисия въ странство, м-рътъ на финанситѣ г. Стефановъ заяви:

— Г-нъ Момчиловъ обиколи Германия, Франция, Швейцария и Австрия въ връзка съ клирингитѣ, които правителството искаше да сключи съ банцитѣ на изброенитѣ четири европейски държави и нашата Народна банка.

Г-нъ Момчиловъ е изпълнилъ благополучно своята мисия въ чужбина, заключи г. м-ръ Стефановъ.

Четете в „Источна Мисъл“.

Бончо Д. Генчевъ

Агенция на

„ОРЕЛЪ“

БЪЛГАРСКО ОБЩО ЗАСТРАХОВ. ДРУЖЕСТВО

Бюро — гр. ВАРНА, ул. Ц. Симеонъ 9.

Осигуровки по кловетѣ: Животъ, Пожаръ, Транспортъ, Злополука и Гражд. отговорностъ. Съвети върху осигурит. дѣло на разположение.

Юрданъ Т. Пърноровъ & Кръстю Н. Тачевъ

представителство и търговия съ разни

ВАЛСОВИ БРАШНА, ТРИЦИ

и ЗЪРНЕНИ ХРАНИ

на едро, винаги на складъ

Македонски домъ.

Телефонъ № 293.

ВАЖНО

за провадийци и посетителитѣ

на Провадия

Въ Римъ — при Папата, въ

Провадия при

РЯПАТА

Хотелъ, ресторантъ и бирария ЦЕНИ НАЙ-НИЗКИ.

Обущарски магазинъ

„Цариградъ“

на

СТЕФАНЪ ИВ. ПЛЯКОВЪ

ВАРНА

ул. „6 септемврий“ № 1.

Продажба на всички видове мѣжки, дамски и детски обуша.

Разни пантофи, чехли и др.

ЦЕНИ НАРОДНИ.

Варненско Град. Общ Управление

Обявление

№ 8395

Въ допълнение на обявление № 7016 отъ 27. IV. 1933 г. публикувано въ „Държавенъ вестникъ“ брой 35 отъ 17. V. 1933 год. обявява се на интересующитѣ се, че на 19. VI. 1933 год. въ Варненското окръжно данъчно управление отъ 8 до 10 часа ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за продажба на 58 общински дворни мѣста изъ разнитѣ части на града.

Първоначална цена се опредѣля отъ тържната комисиия.

За правоучастие залогъ 10 на сто върху първоначалната цена и документи съгласно З. Б. О. П.

Поемнитѣ условия се виждатъ въ общината.

Всички разноси по издаване нотариаленъ актъ, както и всички налози и берии, гербъ, данъци, публикации и пр. сж за смѣтка на купувачитѣ.

гр. Варна, 18 май 1933 год.

Отъ Общината.

ВАРНЕНСКИ ОБЩИНСКИ ТЕАТЪРЪ

СЪ НАРОДНИ ЦЕНИ: 5, 10, 15 и 20 лева.

ДНЕВНО

НЕДѢЛЯ 21 т. м.

ВЕЧЕРНО

КЪМЪ ПРОПАСТЬ

Историческа драма въ 5 действия отъ Ив. Вазовъ
Грандиозна постановка.

Режисьоръ: СТ. БЪЧВАРОВЪ

Стария ХАЙДЕЛБЕРГЪ

Пиеза въ 5 действия отъ Фьорстеръ
съ специална музика, хоръ отъ студенти и нови декори.
Резисьоръ: СТ. БЪЧВАРОВЪ.

ИЗЪ СТАРИННИТЪ

ЕДИНЪ ГРАДЪ ПОДЪ МОРСКИТЪ ВЪЛНИ

Предъ фара на Севастополския заливъ лежи въ морското дъно единъ потъналъ градъ — старото гръцко селище Херсонесъ.

Развалинитъ на тоя градъ сж открити на времето си съвсемъ случайно. Когато царь Александър III е пожелалъ презъ 1880 год. да посети Севастополския заливъ, грижливата тайна полиция е наредила да се изследва морското дъно да не би терориститъ да сж поставили нѣкакви мини. Водолазитъ започнали работата си, тѣ обаче не открили никакви мини, защото тогавашнитъ технически сръдства на терориститъ не били така голѣми, че да могатъ да устройватъ такива скъпи съоръжения, но тѣ открили на дъното развалини отъ стени. Полицията е държала рапорта за това откритие по нивикъ въ тайна. Той стоялъ въ архивата повече отъ 50 години и тепърва сега е излъзълъ на бѣлъ свѣтъ и археологическиятъ институтъ се е заелъ съ изследването на тоя стариненъ градъ.

Трѣбва да се забележи, че отъ дълго време сж се търсили развалинитъ на хераклийския Херсонесъ, но всичкитъ разследвания на развалинитъ, които сж направени отъ археолозитъ по полуострова, които се простирани между Севастополъ и Балаклива били безрезультатни. Тѣ действително сж открили единъ градъ съ име Херсонесъ, но това е билъ новия Херсонесъ, не стариятъ, за който съобщава прочутиятъ географъ презъ първия вѣкъ Страбонъ. Едва сега се установява че стария градъ е потъналъ подъ морскитъ вълни.

Тѣй като морето въ Севастополския заливъ е твърде неспокойно, то водолазитъ не сж могли да се спускатъ отъ параходъ за да работятъ, но трѣбвало да навлизатъ въ морето отъ брѣга. Това обстоятелство не имъ е позволило да се отдалечатъ отъ брѣга повече отъ 70 метра и да навлизатъ надолу повече отъ 10 метра. Но и това „повърхностно“ изследване е дало интересенъ материалъ. Установило се безъ всякаво съмнение, че тия развалини сж отъ „стария“ Херсонесъ на Страбонъ.

Развалинитъ сж пощадени отъ вълнитъ. Мидитъ и водораслитъ сж ги покрили и тѣхниятъ зеленикавъ цвѣтъ предава една особена тайнственостъ на тоя мъртавъ градъ. По остатъцитъ на разваленитъ здания може да се различатъ градскитъ стени съ тѣхнитъ кули, улицитъ и пазарищата. Една страховита тишина владѣе въ него.

Човѣкъ има чувството като че ли задъ всяка стена и задъ всяко кюше дебне нѣкаква опасностъ. Обаче, всичко е мъртво, само по нѣкога изкача по нѣкое ято риби, които предаватъ малко животъ на тоя мистериозенъ ландшафтъ.

Въ достъпната за водолазитъ частъ на града по-важнитъ пунктове сж били прикрепени сж котви шемандури и по тоя начинъ се е добило на повърхността на морето една по правилна картина за плана на града. Така, въ сръдната на града се намира единъ площадъ (70 X 40 м.). На южната частъ на тоя площадъ се е намиралъ единъ подземенъ входъ, който е водилъ въ една доста обширна подземна камара. Изглежда, че тая последната е служила за пазене на резервни храни за въ случай на обсада. Дебелата стена съ кржглитъ кули, която

е обикаляла града, свидетелствува за неспокойнитъ времена, които сж приживявали жителитъ на тоя градъ. Развалинитъ отъ общественитъ и частни здания сж отъ такъвъ размѣръ, че може да се заключи за голѣмото значение, което е ималъ на времето си тоя градъ.

По онова, което е намѣрено до сега въ тоя градъ се установява, че той е безсъмнено стария градъ Херсонесъ. А тѣй като новиятъ Херсонесъ се е намиралъ близо до него, то се приема, че тоя последниятъ е билъ предградие на стария. Остава още откритъ въпроса, кога тоя градъ е потъналъ въ морето. За сега се приема, че това е станало вследствие нѣкое тектоническо земетресение. Че нѣма никакъвъ споменъ било въ народното предание, било въ паметницитъ или лѣтописитъ, за тая голѣма катастрофа, може да се обясни съ обстоятелството, че по онова време онѣзи мѣстности сж били населени съ номади.

Международниятъ радикало-демократически конгресъ въ София

Предъ висшия съветъ на Радикалната партия министъръ г. Костурковъ е докладвалъ и по предстоящия международенъ конгресъ на радикалнитъ и демократически партии, който тая година ще се състои въ София. Конгресътъ ще стане презъ първата половина на м. августъ. Отъ българскитъ партии ще участвуватъ: Радикалната, Демократическата, Дем. сговоръ (А. Ляпчевъ) и Дем. сговоръ (Ал. Цанковъ).

Заседанията си конгресътъ ще започне въ София, а ще ги приключи въ Рилския манастиръ. Следъ конгреса делегатитъ ще направятъ екскурзия изъ страната. Тя ще завърши въ Варна, откъдето делегатитъ и гоститъ ще си разотидатъ.

Точната програма на конгреса ще се установи отъ една комисиия, въ която ще участвуватъ представители на четиритъ партии.

Рекламирайте чрезъ в-къ „ИЗТОЧНА МИСЪЛЪ“

Публични събрания на партиятъ отъ блока

По решение на Централния блокъв комитетъ се устройватъ на долуюзначенитъ дати следнитъ публични блокови събрания съ оратори:

25 май въ София — м-ръ председателъ г. Н. Мушановъ.

28 май въ Варна — министъръ Гичевъ и подпредседателя на Народ. събрание Н. Шоповъ.

Русе — м-ръ В. Димовъ и секретаря на Нац.-либералната партия Д. Върбенковъ.

Търново — министритъ д-ръ Ал. Гиргиновъ и Качаковъ.

Плѣвенъ — министритъ Ст. Стефановъ и д-ръ Ат. Бояджиевъ.

Видинъ — министритъ К. Муравиевъ и Ст. Костурковъ.

4 юний въ Бургазъ — министритъ д-ръ Ал. Гиргиновъ, К. Муравиевъ и секретарьтъ на Нац.-либералната партия Д. Върбенковъ.

Пловдивъ — министритъ Д. Гичевъ и д-ръ Ат. Бояджиевъ.

Ст.-Загора — министритъ В. Димовъ и Ст. Костурковъ.

Хасково — министъръ Ст. Стефановъ и подпредседателътъ на Нар. събрание Н. Шоповъ.

Кюстендилъ — министъръ Качаковъ, секретарьтъ на Демократическата партия Борисъ Павловъ и подпредседателътъ на Народното събрание Н. Захариевъ.

5 юний въ Кърджали — подпредседателътъ на Народното събрание Н. Шоповъ, проф. Геновъ и Стоилъ Стефановъ.

Враца — политическия секретаръ на Земледѣлския сюзъ Петко Дековъ и Пан. Деневъ.

Шуменъ — членътъ на централното бюро на Демократическата партия Дим. Дрънски, Г. Енчевъ и д-ръ Димо Бурилковъ.

Наша градина въ чужбина

Получени разрешения

Румънското правителство е уведомило нашето. Министерство на външнитъ работи, че тази година въ Румъния ще бъдатъ допуснати на работа 3000 български градинари.

Числото на нашитъ градинари, които ще бъдатъ допуснати въ Югославия, е 700 души.

Печатница „Свѣтлина“ Варна

Писменни договори за отдаване подъ наемъ

Съгласно измѣненията въ закона за гербовия налогъ, занаяпредъ договоритъ за отдаване подъ наемъ на всякакви здания, етажи, апартаменти, стаи и пр. или незастроени мѣста за търговия, индустрия или за упражнение на какво и да е занятие се обгербва съ 1%, върху годишния наемъ, ако уговорениятъ годишенъ наемъ е надъ 12,000 лева и на всякакви жилищни помѣщения, които се използватъ само за живѣне, ако уговорениятъ наемъ е надъ 18,000 лева. Несключването на писменнитъ договори е равносилно на необгербване и се наказва съ глоба на тройния размѣръ.

За заваренитъ отъ закона наеми трѣбва задължително да се сключватъ такива договори най-късно въ едномесеченъ срокъ отъ обнародването на закона въ „Държавенъ вестникъ“.

Администрацията на вестника ни съобщава на г. г. абонатитъ, че тия отъ тѣхъ, които сж платили абонаментъ за вестния седмичникъ „Баджанакъ“, се считатъ платили за 6 месеца абонаментъ на в. „Източна Мисълъ“.

Освенъ това, администрацията съобщава, че много наскоро вестника ни ще почне да излиза въ уголъменъ форматъ и тогава всѣки брой ще излиза съ една весела страница.

Администрацията се помещава на ул. „Царь Симеонъ“ № 9 и моли г. г. абонатитъ, да си изплатятъ абонамента.

Застраховкитъ отъ градушка. Съгласно параграфъ 12 отъ условията за застраховка на земледѣлскитъ произведения отъ градушка, срокътъ за подновяването на миналогодишнитъ застраховки е до 1 юний включително.

Печатница Свѣтлина

КАРТЕЛЪ

за да даде възможностъ на своитъ многобройни пушачи ПОВТОРНО на опитатъ щастieto си, пустна ПАПИРОСИ III кач. ЯВАШЪ и СЕРТЪ въ бѣли, сини и нѣлти кутии съ голѣмо количество лотарийни билети отъ ВАРНЕНСКАТА ЛОТАРИЯ. ТЪРСЕТЕ ГИ!!!

СРЕЩУ 700 ЛЕВА

може да се ошие
НАЙ ЕЛЕГАНТЕНЪ КОСТЮМЪ
по последната дума на модата при
модното шивашко ателие

ДЖЕНТЛЕМЕНЪ
на Христо Гуровъ — Варна
ул. „Царь Борисъ“ № 22.
Р. У. Ателието разполага съ най-модни Парижки
журнали за всѣки сезонъ

ката на масата, на която имало прибори и за която той се билъ заловилъ здраво съ прѣститъ си. Тогава едва видѣли, че ризата му била цѣла въ кръвъ и че отъ кръвта се били слепили космитъ на главата и брадата му, образувайки дълги, черни висулки.

Раздали се викове на ужасъ, протести, негодувание...

Четиримата офицери изчезнали.

* * *

Бедниятъ старецъ, използвайки затишието, избѣгалъ у дома си. Улицата била усѣяна съ гилзи отъ патрони. Върху труповетъ лежали и хъркали пияни. Ранени се гърчели и стенѣли, други пълзѣли, за да намѣрятъ нейде приютъ... Единъ младъ човѣкъ, съ жълтеникава брада, съ окървавено лице, се мжчелъ да пие, както пиятъ кучетата, отъ една кална локва, почервенѣла отъ кръвъ на улицата. Старецътъ само за малко се спрѣлъ и пакъ хукналъ напредъ. Най-после той се прибралъ въ къщи и намѣрилъ малката Соня, която спѣла. Наведенъ надъ нейното одеало, той започналъ тихо да плаче и плакалъ до разсъмване.

— Азъ плакахъ за последенъ пътъ презъ моя животъ, господине!...

Приблизително къмъ пладне, артилерийскиятъ полкъ, който квартирувалъ въ съседниятъ градъ, пристигналъ съ оржидията си. Една депутация отъ най-виднитъ евреи въ града отишла въ домътъ на губернатора. Тамъ отговорили на депутацията, че

Отъ всички близки му останала само неговата малка внучка Соня.

— Хубавичка, господине, хубавичка! И неинитъ мѣнички ржчикки, които си играеха съ брадата ми, и нейната малка устичка! Ахъ, а нейнитъ очи!

Тя била дъщеря на неговия любимъ синъ.

— Защо го обичахъ повече отъ другитъ?

Тѣзи думи той произнесе самъ на себе си и въ отговоръ на тѣхъ се опита да се усмихне. После пакъ се загледа нейде въ пространството... и азъ чухъ да казва страховито, безъ да ме гледа, че този му синъ се наричалъ Якобъ. Той повтори тая дума „Якобъ“, разтегляйки я и поклащайки глава, като че ли и сега искаше да приласкае своя синъ съ треперящитъ си устни:

Якобъ!... Якобъ!...

Гърлото му бѣше пресъхнало. Но азъ бѣхъ тѣй замаянъ отъ тѣзи невероятни за мене престъпления, че ми се струваше, че вече нищо не чувствамъ

Старецътъ заминалъ съ своята внучка въ друга губерния. Тамъ по нѣкакво чудо, той живѣлъ между множеството безработни и успѣлъ най-после да си намѣри работа въ една гостилница. Станалъ комисионеръ и по нѣкога помагалъ на касиерката при уреждане на смѣнитъ. Обаче и тамъ работитъ вървѣли лошо. Стачки, пожари по селата, обиски, грабежи, убийства... а улицитъ препълнени съ войници и шайки отъ грабители. Казацитъ биели народа съ своитъ камшици, които били по-лоши отъ сабитъ и щикетъ на пушкитъ. Навсѣкжде

ОТМЪЩЕНИЕТО на червенокожитъ

Печатница „Свѣтлина“ Варна

Преследването на евреите в Германия продължава

Разпространение на свещеното писание

**Рекламирайте чрезъ в-къ
„ИСТОЧНА МИСЪЛЪ“**

ВЪ КАРАНТИНАТА
ВЪ ПРОЧУТАТА БИРАРИЯ
„МОРСКИ ЗВУЦИ“

Дансингъ за млади и стари.

ЦЕНИ НАРОДНИ.

КОНГРЕСА

Контролна комисия: Бл. Стояновъ (София), С. Фичевъ (София) и Н. Николовъ (Видинъ).

Дирекция на постройките за водоснабд. на безводния
Дели-Орманъ — гр. Шуменъ

ОБЪЯВЛЕНИЕ № 308

гр. Шуменъ, 3 май 1933 год.

Съгласно обявление № 275 публикувано въ Държавен вестникъ брой 21 отъ 29 априлъ 1933 год. на 30 май 1933 год. въ тържната зала на Шуменското окръжно данъчно управление отъ 15.30 до 16 часа ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставка на 30,000 кгр. газйолъ Приблизителна стойностъ 75,000 лева. Залогъ за участие въ търга се изисква 5 на сто отъ тържната стойностъ въ банково удостоверение. Поемнитѣ условия сж на разположение на интересуващитѣ се всѣки присѣственъ день въ Дирекцията. Всички разноски като публикация, гербовъ сборъ, данъкъ сж за смѣтка на предприемача. Доставка ще се извърши съгласно закона за Б. О. П. Освобождаването отъ мито на доставения газйолъ ще се извърши отъ предприемача по дадено отъ дирекцията удостоверение отъ Министерството на Търговията, Промислеността и Труда за безмитенъ вносъ.

Отъ Дирекцията

ХУДОЖЕСТВЕНО АТЕЛИЕ
за циментови издѣлия

МОЗАИКА

на
НЕДЮ В. ЛАЗОВЪ

ул. Владиславъ до III пол. участъкъ

Изработка прецизно и бързо всякакви циментови и мозаични изделия като стъпала, бордюри, балустри, омивалници и други

Цени най-износни.

Противогерманска манифестация въ Лондонъ

Лондонъ, 14 май (Ройтеръ). — Г-нь Розенбергъ напустина днесъ Лондонъ. Въ момента на тръгването му, той бѣ предметъ на една враждебна манифестация. Много лица викана: „Долу Хитлеръ и фашизма“.

Златни руди около р. Струма

Директорът на държавната геологическа служба въ Гърция, г. Георгалосъ съобщава, че въ Македония има голѣми залежи отъ желязни руди между тѣхъ се среща и злато. Но споредъ едно мнение, една редовна експлоатация отъ нѣкоя частна компания, или държавата не щѣла да може да се предприеме, по простата причина, че приходитѣ не щѣли да могатъ да покриватъ разноститѣ. Други гръцки специалисти поддържатъ, че понеже въ старитѣ времена златото е било копано главно въ Македония, и понеже и днесъ селянитѣ по ония мѣста продължаватъ да промиватъ златни руди и да живѣятъ отъ тѣхъ, то нѣма, прочее, защо да не може да бжде износъ на една редовна експлоатация, която тѣ препоръчватъ.

Печатница Свѣтлина

— Значи пакъ . . . ето . . . Презъ същата вечеръ въ голѣмия салонъ на ресторана се били събрали пѣтници и се разговаряли ядосани, че не мога да отпътуватъ. Впрочемъ, тѣ се успокоили когато забелѣзали, че около една маса седятъ, пиятъ и спокойно се разговарятъ четирима драгунски офицери, нѣколко господа, пристигнали отъ Петербургъ и нѣколко гвардейски офицери. Изведнѣжъ се чулъ изстрелъ отъ пистолетъ. Всички млькнали. Въ тълпата настанала мжчителна тишина. Последвала нова пушечна стрелба, като че въ отговоръ на първия изстрелъ. Офицеритъ продължавали да пиятъ и да разговарятъ, като че нищо нѣмало. Се-

Изъ улицитѣ бѣгали хора и викали, но нищо не се разбираше. Въ салона никой не смѣлъ да си отвори устата. Изведнажъ се раздали стотина изстрела. После отъ улицата долетѣлъ шумътъ на скачащи коне, дрънкана на оржие, команда, високи викове. Въ ресторана влѣзълъ единъ човѣкъ съ блѣдо като восѣкъ лице, безъ шапка и съ изпокжсани дрехи. Всички го заобиколили. Опирайки се съ усилие на една маса, той казалъ, че клането е организирано, и че нѣколко нехранимивковци сж дали заповѣдъ да се разбиватъ еврейскитѣ лавки и кжши. Тѣ обирали книжнитѣ и звонковитѣ монети, ценнитѣ книжа . . . отвлѣчали женитѣ, убивали и обезобразенитѣ трупове изхвърляли отъ прозорцитѣ на улицата . . . Но изведнажъ, човѣкътъ, който говорѣлъ, млъкналъ — той се заложѣлъ и падналъ върху паркета, като повлѣкълъ и покрив-